

Дитячі заповіді для мам, татусів, бабусь і дідусів

1. Шановні батьки! Пам'ятайте, що ви самі запросили мене у свою родину. Колись я залишу батьківську оселю, але до того часу навчіть мене, будь ласка, мистецтва слухати й бути людиною.
2. У моїх очах світ має інший вигляд, ніж у ваших. Прошу вас, поясніть мені, що, коли, чому кожен із нас у ньому має робити.
3. Мої ручки маленькі – не очікуйте від мене досконалості, коли я застеляю ліжко, малюю, пишу або кидаю м'яча.
4. Мої почуття ще недозрілі – прошу, будьте чутливими до моїх потреб. Не нарікайте на мене цілий день.
5. Щоб розвиватися, мені потрібне ваше заохочення, а не тиск. Лагідно критикуйте й оцінюйте, але не мене, а лише мої вчинки.
6. Дайте мені трохи самостійності, дозвольте робити помилки, щоб я на помилках учився. Тоді я зможу самостійно приймати рішення у дорослому житті.
7. Прошу, не робіть усього за мене, бо я виросту переконаним у своїй спроможності виконувати завдання лише відповідно до ваших очікувань.
8. Я вчуся у вас усього: слів, інтонації, голосу, манери рухатися й поводитися. Ваші слова, почуття, вчинки повертатимуться до вас через мене. Так справедливо влаштувала природа зв'язок між поколіннями. Тому вчіть мене, будь ласка, найкращого.
9. Пам'ятайте, що ми з вами не випадково: ми маємо допомагати одне одному в цьому безмежному світі.
10. Я хочу відчувати вашу любов, хочу, щоб ви частіше брали мене на руки, пригортали, цілували. Але обережно, аби ваша любов не перетворилась на милиці, що заважатимуть мені робити самостійні кроки.

Любі мої! Я вас дуже люблю!!! Покажіть мені, що й ви мене любите.